

ערכין כג

ר' יהושע	ר' אליעזר	
אינו צריך	כשיגרשנה ידור הנאה	המקדיש נכסיו והיתה עליו כתובת אשה
אין אדם עושה קינוניא על ההקדש	אדם עושה קינוניא על ההקדש	במה הם חולקים?
ואלא הא דאמר רב הונא: שכיב מרע שהקדיש כל נכסיו, ואמר מנה לפלוני בידי - נאמן, חזקה אין עושה קינוניא על הקדש, לימא כתנאי אמרה לשמעתיה!		קושי

הם מסכימים	הם חולקים	
בשכיב מרע שאין אדם עושה קינוניא על ההקדש, מ"ט: אין אדם חוטא ולא לו	בבריא – האם עושים קינוניא על הקדש או לא	אפשרות 1
בבריא - דכ"ע לא פליגי דאדם עושה קינוניא על הקדש	בנדר שהודר ברבים – יש או אין לו הפרה	אפשרות 2
נדר שהודר ברבים יש לו הפרה	בנדר שהודר על דעת רבים – יש או אין לו הפרה	אפשרות 3
	בשאלה דהקדש – האם אפשר לשאול או אי אפשר	אפשרות 4

קושי על אפשרות 2 ו3: ואלא הא דאמר אממר: נדר שהודר ברבים יש לו הפרה, על דעת רבים אין לו הפרה, לימא כתנאי אמרה לשמעתיה!
עוד קושי: ותו, **רבי יהושע אומר: אינו צריך**, אינו מועיל מיבעי ליה!

מעשה: משה בר עזרי ערבא דכלתיה הוה, ורב הונא בריה צורבא מרבנן הוה ודחיקא ליה מילתא, הצעת אביי: ליכא דנסבי עצה לרב הונא, דליגרש לדביתו ותיתבע כתובתה מאבוה ולהדרה מיהדרי?

קושי על הצעתו: אי"ל רבא: והאנן **ידור הנאה** תנן!

תירוץ: ואביי? אטו כל דמגרש בבי דינא מגרש?

המשך המעשה: לסוף איגלאי מלתא דכהן הוה, אמר אביי: בתר עניא אזלא עניותא.

קושי שנייה על הצעת אביי: ומי אמר אביי הכי? והאמר אביי: איזהו רשע ערום? זה

המשיא עצה למכור בנכסים כרבן [שמעון בן] גמליאל!

תירוץ: 1. בריה שאני, 2. וצורבא מרבנן שאני.

קושי שלישית על אביי: ותיפוק ליה דערב דכתובה לא משתעבד!

תירוץ: קבלן הוה.

קושי על התירוץ: הניחא למאן דאמר: קבלן אף על גב דלית ליה נכסים ללוה

משתעבד, אלא למ"ד: אית ליה משתעבד, לית ליה לא משתעבד, מאי איכא

למימר?

תירוץ 1: רב הונא הוה ליה ואישתדוף

תירוץ 2: אבא לגביה בריה שעבדה משעבד נפשיה.

דעה 2	דעה 1	
דברי הכל לא משתעבד – מאי טעמא? מצוה קעביד ולא מידי חסריה	דברי הכל לא משתעבד	ערב דכתובה
אף על גב דלית ליה משתעבד	אית ליה נכסי ללוה משתעבד, לית ליה לא משתעבד	קבלן דבעל חוב
אף על גב דלית ליה משתעבד	אית ליה נכסי ללוה משתעבד, לית ליה לא משתעבד	ערב דבעל חוב וקבלן דכתובה

